

Nr 213.

Av herr **Lindhagen**, om antagande av vissa sociala jordlagar.

I en föregående motion (nr 210) har framförts en rätt för folket att, icke minst i kristider, beredas tillfälle att odla jorden och få lagstiftningens hägn för skäligt tillträde till odlingsbar jord å större domäner utan hinder av jordägarens naturliga motvillighet. Detta krav kulminerar i det gamla problemet att skapa nya jordbruk.

Av samma anledning, som nämnda sak försumrats, har även åsidosatts de övriga sociala jordfrågor, som stått i förgrunden under gångna tider såsom frilösning av arrendejordbruk, komplettering av ofullständiga jordbruk, anskaffandet av tomtmark till bostäder m. m., samt en effektiv social arrendelag.

Hit hör även rationell eller s. k. uthållig skogsvård å enskilda skogar av större omfattning likaväl som å allmänna skogar. Detta är visserligen en teknisk skogsvårdsfråga, men det betyder också varaktig skogsarbetsförtjänst för orten och är således jämväl *en social angelägenhet och detta icke minst i ekonomiska kristider*.

Även här har »äganderättens helgd» ansetts vara ett förnämligare krav än folkets rätt att vid trängande behov få på skäliga villkor komma i besittning av den jord och de arbetsmöjligheter å jorden, som erfordras för nödtorftigt uppehälle. En sådan politisk utmaning är enligt sakens natur och historiens vittnesbörd vådlig, icke minst i kristider.

Lagar böra helst genast antagas på grund av nöden i landet. Eljest återstår att begära förslag till nästa riksdag.

Det föreslås alltså,

att riksdagen ville med stöd av de sociala jordkommissionernas i gångna tider framlagda grundsatser och lagförslag antaga skäliga lagar med stöd ytterst av tvångsföreskrifter om:

- 1) frilösning av arrendejordbruk;
- 2) komplettering av ofullständiga jordbruk;
- 3) förvärv av tomtmark för bostäder m. m.;
- 4) effektivitet i den sociala arrendelagstiftningen.

Stockholm den 22 januari 1932.

Carl Lindhagen.